

нѣкатъ за да сѣ запазатъ отъ Свѣтата Дѣва, която е Кыкотътъ на свѣтыната; и за тѣй пѣе Черквата ни: „Никтѣже притекѣмъ къ тебѣ, посрамленъ ѿ тебе ѿсхѣдитъ, чѣста на пресвѣтѣа Богородице! но прѣситъ благодѣтъ, ѿ прѣемлетъ даръ къ полезномъ прошенію.“(1)

О Маріе, преблаженно име, ѹслажденіе на Ангелыты, радостьта на наскъзреныты! о Маріе, о Дѣво, о Мати Божіа, и Мати на Хрістіаныты, азъ сѣмъ непотрѣбніатъ онзи рабъ, за когото говори днешното Євангеліе; азъ сѣмъ онзи, върхъ когото сѣ е разгнѣвалъ Сынъ ти; азъ сѣмъ онзи, отъ когото сѣ сѣ погнѣсили Свѣтіити, и който трѣбва да исплатѣ кѣмъ Божіею Правосѣдіе сичкѣа дѣла на безбройныты си грѣхове; що да сторѣж? гдѣ да прѣвѣнѣж? отъ гдѣ да сѣ надѣж за спасеніе си? азъ тебе стрѣкамъ порѣчителница, азъ прѣвѣремъ кѣмъ тебе, азъ сѣ надѣж на тебе; защото ты си надѣждата на безнадеждныты, прѣвѣжището на грѣшныты, Майката на Хрістіаныты. Надеждо моя, прѣвѣжище мое, Мати моя, прѣими сѣдѣгата си, запази рабътъ си, смиласѣ за чѣдото си; едно ходатайство, една дѣла, едно мановеніе стига да направишь кѣмъ Сына си, и азъ сѣмъ спасенъ. Маріе, който сѣ на тебе надѣе, не възможно е да загине.

СЛОВО ПАНИГЫРИЧЕСКО

на

ВЪВЕДЕНІЕТО БОГОРОДИЧНО.

„И видѣхъ, ѿ се ѿспѣланъ славы дѣмъ Господень.“

(Езекииль гл. 41.)

Єто най-голѣмата жьртва, която бы могла да стане кѣмъ Бога, отъ какъ-то е сѣзданъ свѣтътъ. Маріа прѣснодѣвственната отроковица на възрасть три години сѣ приносѣ, за да сѣ посѣати на Твореца въ Іерусалимскѣа храмъ. Какъ-то не е была по-сѣвършенна дрѣга нѣкоѣ вещь, тѣй не е былъ и дрѣгъ по-драгоцѣненъ приносъ, и на Бога по-благопріатенъ. За това, когато азъ сѣ благоговѣино зрѣ-

(1) Богород. отъ 6-ѣа гласъ.